

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14483,Solidarnosc-Walczaca-Wroclaw.html>
18.05.2024, 20:56

Solidarność Walcząca (Wrocław)

Hasło wydrukowane w **Tom III**

„Solidarność Walcząca” (Wrocław), gł. pismo SW, wydawane we Wrocławiu VI 1982 – IV 1990. Jego mutacje ukazywały się w in. miastach Polski. Podtytuły: n-ry 1–4 „Pismo Solidarności Podziemnej, Dolny Śląsk”, n-ry 5–8 „Pismo Solidarności Podziemnej”, n-ry 9–22 „Pismo Porozumienia Solidarność Walcząca”, od n-ru 23 pismo „Organizacji Solidarność Walcząca” (z wyjątkiem n-ru 40 z podtytułem: „Pismo Solidarności Walczącej”). Ukazało się 231 n-rów, obj. zazwyczaj 4 s., format A4 i A5, druk na ramce (technika białkowa oraz sitodruk) i powielaczu, nakł. 10–28 tys. egz. Na etapie składu wykorzystywano składopis, a pod koniec l. 80. także komputer. Numeracja podwójna: roczna i ciągła (zdarzały się błędy w numeracji). Tygodnik, od n-ru 54 dwutygodnik, n-ry 207–210 tygodnik, od n-ru 211 dwutygodnik, wychodziło regularnie. W redagowaniu „SW” wyróżnić można 3 okresy. W pierwszym (VI 1982 – III 1983) nie było stałego składu redakcji, pismo redagował sam Kornel Morawiecki, chociaż przy każdym wydaniu konsultował jego treść z osobami, które w danym czasie były przy nim obecne. Oprócz niego największy wpływ na zawartość pisma w tym okresie mieli: Paweł Falicki, Romuald Lazarowicz, Hanna Łukowska-Karniej, Andrzej Myc, Zbigniew Oziewicz i Jan Pawłowski. W okresie drugim (III 1983 – XI 1987) podstawę redakcji stanowili Andrzej Kisielewicz i Maria Peisert-Kisielewicz. W redagowaniu często wspomagał ich Jerzy Peisert, a przez pewien czas także Stanisław Piskorz. Ostateczny kształt n-rowsi nadawał K. Morawiecki, konsultując się z towarzyszącymi mu w danym momencie osobami, m.in. Janem i Igą Jerzmańskimi, u których się ukrywał, i Władysławem Konstantynowiczem. W trzecim okresie, po aresztowaniu K. Morawieckiego w XI 1987, pismo redagowali: Andrzej Zarach, Wojciech Myślecki, Zbigniew Jagiełło i Tadeusz Turkoniak. W VIII 1988 po powrocie do kraju w prace redakcyjne włączył się ponownie K. Morawiecki. Od X 1988 redakcją kierował Z. Jagiełło, w jej składzie też: Jerzy Surma i

Jarosław Krotliński. Autorzy m.in.: K. Morawiecki (ps. K.M., pod własnym nazwiskiem), A. Kisielewicz (ps. Jan Mak, alias, J.M., Mak), M. Peisert-Kisielewicz (ps. Filip, Filip z Konopi), J. Peisert (ps. K.W., Kazimierz Wandy), P. Falicki (ps. Piotr Kminkiewicz), W. Myślecki (ps. Andrzej Lesowski, Jerzy Lubicz oraz pod własnym nazwiskiem), A. Zarach (ps. Mea, Ruth, oraz również Andrzej Lesowski), Jerzy Przystawa (ps. Andrzej Łaszcz, A. Łaszcz, A.Ł. oraz pod własnym nazwiskiem), Mateusz Morawiecki (ps. Robert Synowiecki), Antoni Lenkiewicz (A.L. oraz pod własnym nazwiskiem), Sławomir Bugajski (ps. Alfred B. Gruba vel Grubba), Andrzej Wiszniewski (ps. Stanisław El), Artur Adamski (ps. Miś), A. Myc (ps. A. Leski). Najważniejsi drukarze: Bohdan Błażewicz, Barbara Sarapuk, Adam Zabokrzycki, ponadto pismo drukowali m.in.: A. Adamski, Krzysztof Biezuński, Andrzej Domaradzki, Bogdan Giermek, Krzysztof Gulbinowicz, Jarosław Hyk, Aleksander Kalinowski, Jarosław Łuczak, Albert Łyjak, Mariusz Mieszkalski, Wiesław Moszczak, Ludwika Ogorzelec, Andrzej Wawrzeń.

Publikowano teksty programowe, komentarze dot. sytuacji w kraju, w środowisku opozycji, dokumenty i oświadczenia SW, ale też in. ugrupowań (m.in. RKS Dolny Śląsk, TKK), informacje bieżące (podawano je – niekiedy w sposób humorystyczny – w stałej rubryce „Głosy i odgłosy”). Pismo wydawane przez Agencję Informacyjną Solidarności Walczącej. Koordynacją wydawania pisma w ramach AISW zajmowali się m.in.: Piotr Medoń, Cezariusz Lesisz, P. Falicki, Zofia Maciejewska. Kolportowane w całej Polsce, gł. na Dolnym Śląsku i we Wrocławiu w różnych środowiskach (cena egz. 5–150 zł. w zależności od okresu). Poza Wrocławiem dokonywano też dodruków z dostarczonych matryc (m.in. Brzeg, Głogów, Polkowice, Lubin). SB wydawała fałszywe wersje „SW”, np. n-ry 35, 118, 145, 149, 151, 170. 14 XII 1983 doszło do największej wpadki, w skrzynce kontaktowej prowadzonej przez Kazimierza Klementowskiego, SB przejęła kilka tys. egz. n-ru 66. W wyniku śledztwa aresztowano ponad 40 osób i zlikwidowano kolejne skrzynki kontaktowe oraz 2 drukarnie. 1984 sprawę umorzono na mocy amnestii. Ukazało się 10 wydań spec.: wyd. spec. (VI – IX 1982); wyd. spec. „Nasza wizytówka” (IX 1983); wyd. spec. (XII 1983); wyd. spec. nt. głodówki więźniów politycznych w Strzelinie (19 I 1984); wyd. nadzw. strajkowe (6 II 1984); wyd. spec.

lista więźniów (II 1984); wyd. spec. (II 1986); wyd. spec. o Afganistanie (IV – V 1986); wyd. spec. (VIII 1986); wyd. spec. z okazji 11 XI (XI 1986). Wydano też 6 dodatków samoistnych: „Dlaczego Wałęsę traktuje się ulgowo? W zw. z listem Biura Skarg i Listów URM do Wałęsy” (do n-ru 61); „Rakiety i atomy – precz! O nasze jutro – przeciwko «nazajutrz»” (do n-ru 72); 7–15 VIII [dot. pielgrzymki na Jasną Górę] (do n-ru 185); 17 IX 1988 [nt. agresji ZSRS na Polskę] (do n-ru 187); „Pan Ronald Reagan Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej” [nt. zasad przestrzegania Karty Atlantyckiej przez ZSRS] (do n-ru 188); 11 Listopada 1918–1988 (do n-ru 191). Dodatki samoistne ciągłe: „Solidarność Rolników – Solidarność Walcząca” (4 n-ry VII 1984 – V 1986), „Zmagajuszcząca Solidarnost” (dodatek dla mniejszości białoruskiej). W IV 1990 pismo połączyło się z poznańskim pismem „Solidarność Walcząca” i ukazywało się do 1994.

Kamil Dworaczek

[Region Dolny Śląsk, Wrocław](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)